

OPINIÓ

Defensar el català

Enric Pujol
Escriptor

■ La situació de la llengua catalana, durant aquests darrers anys, ha estat motiu de preocupació creixent. No tant perquè hi hagi una minva de parlants o perquè no es transmeti a les noves generacions, sinó sobretot per la seva ocultació progressiva en l'espai públic. Hi ha diferents factors que poden contribuir a explicar aquesta situació, des de la forta immigració rebuda aquests darrers temps —o el mateix fenomen de la globalització i de les noves tecnologies que prioritzen les llengües dominants— fins a l'atac sistemàtic per part del nacionalisme espanyol. Aquest darrer factor, de caràcter polític, és segurament decisiu. Sempre que hi ha hagut una repressió de caràcter polític, l'ha seguida una repressió de caràcter lingüístic. Ha passat ara, després del referèndum del Primer d'Octubre i de la pro-

clamació de la República catalana del 2017, i ja va passar després del triomf franquista, el 1939, i després de la derrota de la Guerra de Successió, el 1714. L'afectació és general, arreu dels Països Catalans, per bé que en el cas del País Valencià i de les Illes, el mateix govern autonòmic s'ha posicionat obertament contra la llengua pròpia, cosa que ha provocat una resposta contundent de la societat civil.

I és que sempre, abans i ara, hi ha hagut una resposta civil decidida en favor del català. De les iniciatives sorgides darrerament, en vam tenir dos exemples emblemàtics fa unes setmanes, amb la presentació de dos llibres que tracten la qüestió. Un és una consideració més de caràcter teòric, l'assaig de Joan-Lluís Lluís, *Balla amb Babel*, contra l'absolutisme lingüístic, i l'altre és la història d'una entitat que ha estat cabdal en aquesta lluita per la preservació i la normalització lingüística, l'estudi de Montserrat Segura *Òmnium Alt Empordà. 50 anys. Llengua, cultura i país*.

L'obra de Joan-Lluís Lluís és una raonada, lúcida i divertida defensa del català. Com el seu subtítol indica, és un llegat en favor del pluralisme lingüístic i contra l'absolutisme lingüístic promogut per estats com Espanya, França o Turquia. Així, en els diferents capítols, l'autor es manifesta contra la jerarquia de les llengües (ja que, en realitat, totes són iguals), contra el monolingüisme (que el considera una forma de despotisme) i contra l'acceptació de la destrucció de la llengua pròpia per part dels seus parlants.

Montserrat Segura, per la seva banda, repassa la història d'Òmnium Cultural de l'Alt Empordà des dels seus inicis, el 1973, fins als nostres temps. Junt amb el balanç de les activitats realitzades, hi apareixen les persones que foren cabdals per al manteniment de l'entitat, començant pels pioners Maria Verdaguer i Ernest Fortiana. Una de les conclusions principals del llibre és que ara Òmnium té més sentit que mai davant dels nous reptes que tenim plantejats. ■

OPINIÓ

La Caixa, ara Caixabank: parlem?

Josep Palou
Figueres

■ Soc veí del barri del Turó-Nova Estació de Figueres. Com a membre d'una comunitat de garatges que hi ha al carrer Avinyonet, amb l'evolució del temps, he vist en l'àmbit de la banca fets increïbles que ens afecten com a ciutadans: de donar-nos uns mínims interessos encara l'any 2005 (sense comissions!) a cobrar-nos, pel simple fet d'operar amb el NIF de la comunitat, 60 euros trimestrals (cas con-

cret de Caixabank actualment). Evidentment, els beneficis de les poques entitats bancàries que es reparteixen el pastís és enorme.

El cas és que, fins fa pocs anys, al carrer Avinyonet disposàvem d'una oficina de Caixabank (provinent de l'antiga Caixa Girona que aquesta entitat va absorbir) que van decidir tancar. Els clients d'aquesta entitat, en gran part, van prendre per referència l'oficina que va quedar a la carretera de Vilafant, encara dins una distància raonable. Era una oficina petita però, aquests darrers anys, atenia un munt de clients ja que, a més, disposava d'apar-

caments a no gaire distància i en un punt d'entrada a la ciutat. Fa pocs dies ens hem trobat l'oficina tancada i només amb uns caixers automàtics operatius (duraran gaire temps?). Tots els clients hem de prendre com a nova referència l'oficina de la plaça de la Palmera ja existent i baixar al centre de Figueres. A l'antiga porta d'entrada hi ha penjat un full informatiu. Literalment: «Ens hem traslladat per continuar oferint-li el millor servei. Ara som a la plaça de la Palmera 5, Figueres». Col·loquialment hi ha una dita que escau a la situació: «se'ns pixen a sobre i diuen que plou». ■

HORA NOVA no comparteix necessàriament l'opinió dels seus articulistes habituals o col·laboradors. L'opinió del periòdic s'expressa únicament mitjançant els editorials.

HN és una publicació democràtica i respectuosa de les diferents ideologies. Qualsevol reproducció del seu contingut n'ha d'indicar la procedència.

La pàgina digital del periòdic www.horanova.cat està protegida per la llei.

Entrevistes

Espectacles

Notícies

Opinió

Cultura

Reportatges

Salut

Esports

Cada dimarts, l'Alt Empordà al teu abast